

vist ikke kan sige, hvormegit Byrden vil blive forøget. Den høitærede Indenrigsminister har yttrret, at den nemmeste Maade at affærdige Kjøbenhavns Amt paa var at give det en Bom ved Navnløse, og saa ikke give det nogen yderligere Erstatning. En saadan Bom vil imidlertid ikke indbringe mere end 3—4,000 Rd., og hvad vil det forslaae? Det Forslag, som Udvalget i Folkethinget fremkom med, var jo ogsaa ganske anderledes vidtgaaende, idet det gik ud paa, at Amtet kunde forøge Bompengene og beholde alle Bommene; det vilde jo dog være en ganske anden Hjælp for Amtet end denne Bom ved Navnløse. Bommene ere imidlertid en gammel Ret for Amtet, eller om ikke en Ret, saa dog en gammel Fordring, som Amtet ingenstunde har kunnet opgibe. Dvsstet om at benytte til Hjælp ved Beføstningerne til de mindre Landeveie. Vi maae huske paa, at vore Landeveie ere saa kostbare, at al den Lettelse, vi kunne faae i den Henseende, er retfærdig og billig. Det forekommer mig at være ikke blot billigt, men ogsaa retfærdigt, at Staten giver et forholdsvis dog ubetydeligt Bidrag til en Commune, som har at vedligeholde Veiene i Nærheden af en stor By; thi der ere Fordringerne til Veivæsenet dog langt større end andetsteds. Jeg har saaledes nylig paavist de Udgifter, der medgaae til de mindre Veie, og Hovedlandeveiene ville naturligvis udfræve langt mere. Det er jo nemlig ganske naturligt, at i Nærheden af en stor By er baade Arbeidsmateriale og Arbeidskraften langt dyrere end andetsteds; vi see jo ogsaa, at der saa godt som ikke findes et eneste Steengjærde tilbage paa Kjøbenhavns Amt, og i de andre Amter begynde Stenene ogsaa at forsvinde, saa at man maa længere bort for at faae Materiale. Jeg troer derfor ikke, at det med Hensyn til gamle Kjøbenhavns Amt vil holde stik, naar man siger, at Amterne i Tidernes Løb ville lucrere ved at overtage Veiene, og at der derved vil indtræde Besparelser. Jeg sees ikke, hvorfra Materialet skal komme; man maa bestandig gaae længere og længere bort for at faae Steen,

Grus osv., og Følgen deraf vil blive, at Kjøbenhavns Amt aldrig vil faae Fordeel, men snarere vil lide Tab, naar Veiene skulle vedligeholdes saaledes, som Staten kan og bør forbre det med Hensyn til Veie i Nærheden af Hovedstaden. — Et æret Medlem fra Frederiksborg Amt (Philipsen) udtalte forleden Aften, at den bedste Control var Offentligheden, og at der ikke behøvedes nogen anden Control. Han meente formodentlig, at Bladene ville fortælle, naar Veiene ikke bleve tilbørligt vedligeholdt, og at Amtsraadene vilde være i Besiddelse af den Vrespølse, at de ikke vilde udsætte sig for Reprimander fra Indenrigsministeriet paa Grund af, at de ikke opfyldte deres Pligt. Amtsraadenes Medlemmer have imidlertid ogsaa Pligter imod deres Velgere, imod Amtets Beboere; de kunne dog ikke for at behage det Offentlige og for at efterkomme fremfattede Dvsstet blive ved at laae Beboerne i Amtet, saa at de blive nødsagede til at gaae fra deres Eiendomme; og det vil tilsidt blive nødvendigt efter den evige Sliden paa det uheldige Hartkorn. Derfor er det ogsaa meget beklageligt, at et Princip, som flere Gange er blevet omtalt her, uden at være blevet modsagt, ikke har kunnet gjøre sig gjældende, nemlig det, at Amtsraadet skulde have Lov til at ligne Udgiften til Veivæsenet paa samme Maade som Udgifterne til Fattig- og Skolevæsenet, nemlig paa alle Amtets Skatteydere, og ikke blot lade Byrden hvile paa Hartkornet; det vilde være en stor Lettelse for Gamle Kjøbenhavns Amt, om det skete. Ifølge Lovforslaget om Bestyrelsen af Veivæsenet m. m. skulle jo Sognene have denne Ret til at ligne Udgifterne efter Formue og Leilighed, naar Biveienens Anlæg og Vedligeholdelse steer ved Entreprise eller Licitation eller ved leiede Folk, og jeg kan ikke vide, hvorfor saa ikke ogsaa Amtet kunde faae den samme Ret. — Med Hensyn til hvad den første ærede Taler udtalte om det Princip, at man skulde see saa meget som muligt at komme til en ligelig Fordeling mellem Amterne af de Udgifter, som denne Sag vil foranlede,